

II. Noc první

Studenti leží jeden na druhém v kompaktní hromadě.

Norman: „Dobrou!“

Frederik: „Dobrou noc!“

Lawrence: „Dobrou s kobrou!“

Rosemary (*odměřeně*): „Dobrou.“

Norman: „Dobrou noc, Rose.“

Rosemary (*rozčileně*): „Vždyť říkám dobrou!“

Chvíle ticha.

Norman (*na půl lokte se zvedne*): „Rosemary, spíš?“

Rosemary (*nasupeně*): „Dej mi pokoj.“

Norman ulehá, chvíle ticha.

Lawrence (*zavrtí sebou*): „To je moje deka, Freddy!“

Frederik (*s výčitkou*): „Jmenuju se Frederik!“

Norman (*vrtí sebou, nadzvedne se*): „Jau, mě něco tlačí... ! Schopenhauer! Kdo to sem dal?“

Frederik (*také se nadzvedne*): „Ten je můj!“

Rosemary (*zvedne se jak mumie, prohlásí svou repliku a zase uloží*): „Můžete mlčet? Já chci spát!“

Chvíle ticha.

Norman (*bez hnutí brvou*): „Lawrenci?“

Lawrence (*odtuší*): „No?“

Norman (*po dramatické pauze, rozpačitě*): „... já musím čurat!“

Na scénu vpadá Johann. Mává rukama

Johann: „Dobrá, dobrá, stop, přestaňte s tím.“ *zde studenti zvednou zraky a věnují Johannovi velmi chladný pohled. Johann dojde skoro k nim (pořád je ale dole) a režisruje.* „Ona celá ta noc možná není tak pekelně napínavá, jak jsem naznačoval. Trochu to zrychlete, ano? Vezměte to kalupem, dobře? Dobře. Tak teď.“

Johann pospíchá ze scény. Studenti jej nevraživě sledují odcházet, pak si vzájemně věnují pohrdavý pohled, načež se uloží. Začnou šubavě měnit polohy, jako by se ve spaní zrychleně převalovali. Celá scéna probíhá ve zrychleném módu.

Norman a Frederik se napůl zvednou, začnou si něco bezhlesně povídat, tu se mumiózně vztyčí Rosemary, cosi bezhlesně štěkne, všichni se uloží.

Studenti párkrát změni polohu.

Na scénu zrychleně vklouzne Hugo, prohrabe se studentům v zavazadlech, učiní pár obscénních gest nad jejich spícími těly a zase hned zmizí.

Studenti se párkrát převalí.

Vstává Norman, v panice něco hledá, nenachází, přeběhne k zavazadlům, rozhlédne se. Najde Lawrenceův mečik. Jen mimochodem pohlédne na spící kolegy, zkusí si jednoduchý výpad, mečik odloží a zmizí ze scény (vlevo).

Vstává Lawrence, popojde dopředu, nahrben, párkrát zavětrí jak pes, podívá se nahoru na strop, chce odejít ze scény, potká navrátilšího se Normana. Chvilí něco bezhlesně řeší, načež jej Norman surově odstrčí, jde si lehnout. Lawrence se na něj chvíli zmateně dívá, pak něco zavětrí a uteče ze scény (vlevo).

Vstává Rosemary, vrhne rychlé pohledy ze strany na stranu, opatrně vstane, jde si kleknout opodál a modlí se (ruce ale nemá sepjaté, nýbrž jimi tvoří písmeno „k“).

Vrací se Lawrence, vyplaší modlící se Rosemary, vysměje se jí a parodicky naznačuje modlení, což ona rezolutně odmítá. Jdou si oba lehnout.

Studenti párkrát změni polohu.

Na scénu se přikrade Elvíra v masce a kápi, ta už se ovšem zrychleně nepohybuje. Opatrně přejde za hromadu spících studentů a vztyčí nad nimi ruce. V tu chvíli se trhnutím probere Frederik ze své noční můry. Elvíra se stáhne poněkud stranou vlevo. Čas už plyne normálně.

Frederik: „Ááááargh!“

Lawrence (*bez zájmu, ani nehne brvou*): „Proč ječíš, Freddy?“

Frederik (*prudce oddychuje*): „To... to nic. Noční můra. Nic víc. Nic víc.“ *náhle si všimne Elvíry v rohu a zaječí znovu.* „Ááááargh!“

Lawrence (*s povzdechem*): „A pročpak asi ječíš teď?“

Frederik (*malý kousek od nervového zhroucení, vyděšeně sleduje Elvíru*): „Něco tady je!“

Lawrence (*konejšivě*): „To byla jen další z tvých proslavených nočních můr, Freddy. Jdi spát.“

Frederik (*tak jsou všichni blbí?! Vždyť to snad vidí, ne?*): „To není sen! Já to vidím!“ *ukazuje na Elvíru, Elvíra prchá* „Támhle to je, probudte se, utíká to!“

Elvíra prchne. Lawrence se zívaje posadí, rozhlédne se a konstatuje, že nic nekonstatuje. Podívá se na Freddyho a čeká vysvětlení.

Frederik (*omluvně*): „Uteklo to.“

Lawrence mu věnuje pohled typu „to víš že jo, magore“ a lehne si.

Frederik (*kontempluje, podívá se na diváky*): „Vážně to tu bylo... nebo... ne?“

Frederik ulehá zpátky, přetahuje si ustrašeně deku přes hlavu, ovšem bez deky. Přichází Dívka s kartónem a oznamuje přítomným, že začíná čtvrtek. Dívku doprovází druhé housle, které hrají svou melodii, vesele u toho poskakující kolem Dívky. Odtančí pryč, Dívka jde za ním. To chci vážně vidět, jak někdo od nás bude tancovat a hrát u toho na housle. A taky to uvidím.